

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvno Novin v Crensovce, Prekm.

„Vredništvo i opravištvno Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 12 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvno „NOVIN“.

Julij Kontler:

Nikelko reči tistim, šteri ešče ne vidijo.

Domačini!

Slovensko Prekmurje je v nevarnosti. (Radič je razglasilo, ka že zdaj plebiscit v Prekmurji. Če prej Prekmurje pali njega zvoli, te s tem pokaže, ka pod Hrvatsko šče biti. Vr.) Od hiže do hiže, od štale do štale hodijo plačani agenti Zagreba i delajo na to, naj se naše dobro, ne po svoji krivdi lejko vorno ljudstvo, zapela. Od republike njim gučijo, zemlo njim obečavlejo, od „gospodov“ je ščejo prej rešiti. Po istini pa to bi šteli: da bi naše doma ne potrebno žito i meso zagrebečki židovje spravljali z velikimi dobički za svoj žep v sosedne lačne države, to bi šteli, da bi naš delavec zagrebečkim židovom delao za sramotno malo plačo, to bi šteli, da bi mešto naših ljudij — njuvi prišli se za ravnitele.

Kelko poštenih, delavnih domačih sinov je bilo v državnoj službi v Medijmurji . . . I gde so tej zdaj? Pregnani so, tihinei, Madjari njim dajo streho v barakaj, oni njim dajo tudi vsakodanešnji kruij. Domača inteligenca, zgeni se dokeč je ne prekesno! . . .

Za volo naših se ne bojmo. Či tudi se dobijo med našimi tu pa tam nezadovolni, modrijani, lepa reč njim odpre oči, sprevidijo i znali bodo svojo dužnost.

V okolici Lendave nas čaka vekše delo. Brezglavno nasilje ništernih je pripravilo tla za vsakoga laži apoštola.

Agenti Zagreba hodijo od hiže i širijó laž, da je prej Radič dol kúpo celo grofovsko pa hercegovo zemljo. Znajo v kakšoj nevoli so siromaki Madjari, zato pa zemlo njim obečavlejo. Pravijo: „Dajte vaše votume za naše ljudij, mi vam razdelimo kúpleno zemlo.“ Grda-grda laž! Zagrebečka banka ie kúpila okoli 300 plúgov zemle od hercega. (Pa ta kúpčija nikaj ne vala, dokeč je minister ne potrdi. Vr.) Več niti nema, ar je vse razdeljeno. 300 plúgov zemle ne bo zadosta, da bi vsakomi volilci Madjari zemlo dali na grob!

Zato pa: vsi domačini na pete! Z lepov rečjov povejte svojim znancom, što je za Radiča, tisti je za zagrebečke židove. Šteri od Radiča šče meti zemljo, tisti — no od zagrebečkih bogatcov lejko kúpi malo gredico, to tudi za drage peneze, na šteroj gredici si potem lejko skopa svoj grob. Vekšega falata najmre nemre dobiti!

Slovensko Prekmurje je v nevarnosti! Na delo prijatelje te lepe slovenske zemle! I trdo slovensko pesnico pod nos vsakomi, šteri bi jo rad odao za Judašov groš!

Misijon pri Sv. Jürji.

Od 16. do 26. novembra je mela naša fara sveti misijon. Veseli ino srečni dnevi so bili to za nas vse. 15. nov. so prišli štirje misijonarje, lazaristi iz Celja. V soboto popoldne so bila pri sv. spovedi šolska deca iz cele fare. Za odrastle se je sv. misijon začno 16. nov. v nedelo pod spretnim vodstvom g. Kitaka, ki so stari že bližji 80 let, ali njihova goreča ljubezen do nemrtelnih duš njim itak ne da miru, podajo se na težavno delo, na delo za rešenje duš. Tudi so veliki ljubiteo našega prekmurskoga ljudstva ino dober spoznavalec našega jezika. Ti dve prednosti jih jako sposobita za uspešno delovanje med našim ljudstvom. Pod njihovim vodstvom so se trüdili trije č. gg. misijonarje: Zorko, Selič in Pediček, ki so s svojim požrtvovanim delom dosegli lepi uspeh. Naša fara šte nikaj više 4000 duš. Izmed teh se je spovedalo nad 3000, sv. obhajila je bilo tekom sv. misijona 7-8000. Krasen prizor nam ie nudilo dvakratno skupno sv. prečiščavanje. V četrtek za ženske i v nedeljo za moške. Pripomniti moremo, da je naša cerkev veliko premala za to, da bi takšo ogromno vnožico ljudstva mogla v se sprejeti. To so sprevidili tudi č. gg. misijonarje, zato so celi misijon ločili po spoli na dva dela. Prve štiri dni samo za ženske, druge štiri za moške i potem še dva dni posebe za Nemce je bio misijon. Med tem je pa tudi mnogo ljudi prišlo iz vseh sosednih far, posebno od Sv. Jelene. Gospodom misijonarom so pomagali tudi duhovniki iz sosednih far kak iz G. Lendave, Cankove, še od Sv. Benedika g. Fafflik i g. Bašša iz Bogojine, ki so svoječasno 4 leta bili kaplan pri Sv. Jürji. Vsem gospodm iskrena hvala za njihove trüde.

Po končanom sv. misijoni v tork, 25. nov. popoldne je bio pred cerkvov blagoslovljeni lepi veliki misijonski križ, i potem se je vršila s križom, šteroga so nosili trije dečki lepa, duga procesija. Ogromno število ljudstva je prikipilo vkúper pri toj priliki iz vseh krajov. Na drugi den, v sredo zjutra se v cerkvi opravila libera i potem je pali šla pröcesija na pokopališče, gde so se tudi opravili cerkveni obredi za pokojne farnike.

Lepi, krasni dnevi so bili to, puni bože milosti za nas, žao nam je samo, da so tak hitro minoli. Gospodom misijonarom se tem potom ešče ednok zahvalimo za njihove navuke, za njihovo neumorno, težavno delo, s šterim so nam cepili Kristušove navuke v naša srca, ščemo je tudi vsikdar v najlepšem spomini obdržati i se v bodoče po njih ravnati.

kak so krstjanje srečni i celo takši božnjaki, kak sem jaz. Zato sam dnes vütrö omenila svojim moži, on pa je začeo me biti i mi je pretio, da me vmori. Vendar sam se navčila nikelko o krščanskoj veri, hvala Bogi, pri ednoj prijatelci“.

„Ali mož že dugo tak grdo ravna s teov?“ pita jo Oruncij, ar njemi je enkrat stric pripovedavao od nje.

„Vsikdar od istoga časa: gda sam njemi povedala, da me je snubo neki tuhinec Evrota, je bio tudi jako hüdoben človek, pun čarnij strašti brezvesten nesramnez,

Najžalostnejši spomini na njega me strašijo!“

„Kak pa je to“, pravi radovedni Oruncij.

„Prle, kak je zapüsto Rim, me je proso, da njemi naj napravim dve kantici gífta, edna, je pravo, da more biti smrtonosna, ar je namenjena nekšemi sovražniki, druga pa naj človeki za nekaj vör vzame zavest, če bi znao to potrebovati. Kda je sledkar prišeo po njei sam njemi ravno mislila povedati, da je v vekšoj kantici samo za omedlenje, v menšoj pa je hüd,

Radič.

Radič je vlekeo i vleče še Hrvate s svojov republikov. Ka vse so si njegovi ljudje mislili pod republikov! Pravo Indijo—Koromandijo, gde ne bo dač, ne vojaštva, nego bo vsažšemi vse po želi. Radič je s svojimi govori to mišljenje pred ljudstvom pótrjüvao. Gda pa je govorio z resnimi politiki, pa je jasno povedao, kak si misli republiko. Gda se je meseca oktobra pripravla, da pošle 4 svoje poslance za ministre, pa je postao tudi pred ljudstvom monarhist, častilec Karadžordževićovi ljubiteo krala Aleksandra.

Radičova republika.

Gda so se lansko leto meseca aprila naši poslanci začnoli z Radičom pogajati za zvezni blok, so ga pitali, kak misli Radič s svojov republikov. Izjavo je, da pomeni njemi republika ravno to, ka Slovencom autonomija; samostojnost Hrvacke, v notranjosti Jugoslavije. I gda so njemi nadale pravili, zakaj rabi reč republika, ka pomeni državo brez krala, je odgovoro: Reč republika da rabi zato, ar s tov rečjov hrvacko ljudstvo bole potegne na sebe. — Da Radiči republika ne pomeni drugoga, kak naša autonomija, je pokazao letos oktobra. Gda so Srbi Radiča pozvali, da pove, kak si misli vreditve naše države, da se lahko pogajajo, je Radič izjavo, da naj bo pogajanjem podlaga autonomistični program Hrvacke zajednice, šteri je skoro do pičice ednaki autonomističnomi programi Slovenske ljudske stranke. S tem je Radič javno pripoznao, da svoiega lastnoga programa niti nema, nego samo brez pomena govori o nekšoj republiki; dale pa je s tem potrdio isto, ka je lani aprila izjavo našim poslancom, da je njemi republika ista, ka našoj Slovenskoj ljudskoj stranki autonomija; potrdio, da nega drugoga programa za obstinitvev hrvackih i slovenskih zahtev kak je autonomija.

Radič — monarhist.

Letös oktobra 5.-ga, gda so se 4 njegovi poslanci že pripravljali, da postanejo ministri, je meo Radič šköd v Varaždini. Pozdravó je zborüvalce z „živijo republika,“ govoro pa je o Angleškoj državi, v šteroj vlada kral. Govoro je o angleškoj monarhiji i o krali tak, da je svoje republikanske poslušalce skoro sprijazno z monarhijov tudi v našoj državi.

Tjedan sledkar, 12. oktobra, je Radič meo razgovor s francoskim grofom Beguenóm. Izjavo njemi je, da monarhija ali republika njemi ne je glavno, glavno da je njemi narodna neodvisnost na zvüna i blagostanje ljudstva, blagor de žele na znotraj. „So monarhije, ki odvagajo republike. Poglejte Anglijo, ki se more računati kak republika, če tudi njoj vlada kronani kral. Ka je važno, je to, da naj bo vola ljudstva naj-

čemer, — kar pride moj mož, i poloti se ga lubosumnost, da me zgrabi i vrže iz hiže. Jaz sebojim, da ne bi bila kriva smrti kakšega človeka“.

Fabiola i Oruncij se spogledata, čüdeč se božoj pravici i čüdnim njegovim potom, gda jih vstraši žalosten krik zamorkin — pogledata — o groza, v njenij prsaj je visela pučica. Oruncij pogleda okrog sebe i zagleda za mejo nekši čarn obraz peklensko se režati i po prvij minuti je vido po cesti jahati nekega Numidčana; med Fabiolo i Oruncijom je švignola ta pušćica i Jubalo smrtno ranila.

Jubala, pita jo Fabiola, „ali želiš vmreti kak krščenieca? želim iz srca!“

„Ali verješ v tröbedinoga Boga?“

„Trdno vörjem vse, ka nas sv. krščanska maticerkev vči!“

„I v Jezuša Kristuša, ki je za nas človek postano i vmro?“

„Vse, vse vörjem kak vi.“ Glas je postajao slabější.

„Bežite, bežite, je velela Fabiola Orunciji i njemi kazala proti študenčki. (Dale),

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Fabiola je spoznala žensko, ki je negdanja njena sužnja Afra; sivi zmüršeni obraz je kazao, da trpi najveško revčino. Pita jo, što io peganja. „Mož“ je odgovorila, „že dugo grdo i nesmileno ravna z menov, dnes pa še posebno divja nad menov. Oj rešite me, rešite me!“

„Tükar nega nevarnosti, ali kak vidim ti ne si srečna. Že dugo te ne sam vidila!“

„Za istino me niste videli, pa zakaj bi vam hodila praviti svojo nesrečo? Oj zakaj sam zapüstila vašo hižo i vas, gde bi bila živela tak srečno! Pri vas i pri Siri, pa pri Gaji i pri dobrošćnoj Evriozini bi se včila, ka se pravi biti dober človek i bi se bila pokristjanila.“

„Ali si resan gda mislila na to, Jubala?“

„V svojoj žalosti i, ar me je pekla vest, mislila sem že davno na to, ar sem videla

višji zakon. Gledeč na svoje republikanstvo je pravo, da je samo pripomoček, da po bojni v duši hrvackoga naroda zatremo spomine na Habsburgane. Ka zadeva Karadžordževićove, je pravo, da je kral Aleksander v Hrvackoj spoštivani, v Srbiji ljubleni; mi ščemo, da bo vsigdar spoštivan i ljublen... Če vstopijo naši narodni zastopniki dnes ali vütro v ministerstvo, položijo prisego vernosti krall; to prisego bodo pošteno držali." Nazadnje je Radič celo zatajo miseo hrvactva i slovenstva rekoč: „Zavolo toga ščemo nekšo autonomijo, štera v nikšnem tali ne bo škodila našemi narodnomi edinstvi.“ S tem je Radič Pribičevićom izjavo, da Hrvati i Slovenci neso poseben narod, nego vküpnno s Srbi en narod. Te razgovor z Radičom je grof Begouen z lastnim podpisom objavo v francoskom listi „Journal des débats“ dne 17. oktobra i s tem osvedočo njegovo istinitost.

Drügi den pö tom razgovori, 13. oktobra je Radič na javnom shodi v Vrpolji govorö takle: „Tej vkanlivci pravijo, da naše republikanstvo pomeni: doli z monarhijov! To pa ni istina! Naše republikanstvo pomeni: Živijo mir, doli z vojnov, živio kmecki narod! Še menje pa pomeni republikanstvo: doli s Karadžordževići. Naša prva zahteva, je da mora priti do sporazuma.“ Radič je teda tü izpovedao, da proti svöjoi republici ne žele odstaviti Aleksandra! Pred Nastazom Petrovičom je izjavo Radič naskori po tom, da je z republikanstvom meo samo nakanenje, da potere med Hrvati habsburgostvo i da postavi protitežo bolševizmi. Zdjaj pa, da je njegova naloga, da pomali vpela Hrvate v monarhizem v državi, štera naj bo kralovina po angleškom vzori.

Najbole je pokazao Radič, kak malo načelen republikanec je, gda je izdao izjavo podpisano od njega i tajnikov svoje republikanske stranke. V toj izpovedi Radič i njegova stranka uradno i obvezno proti Davidoviči izjavla: 1. Da Radičova republikanska stranka priznava državno edinstvo; teda nešče posebne hrvacke države, ločene od Srbije, nego šče živeti v Jugoslaviji. 2. Da želi manarhistično vladavino s kralom na čeli po anglešköm načini.

Medtem, da je Radič postao iz republikanca monarhist, se v Slovenskoj ljudskoj stranki vsigdar bole vnoži število republikancov.

Slovenska ljudska stranka i republikanstvo.

Leta 1922. se je na seji vodstva v Celji skoro pet vör govorilo o republikanstvi. Seja se je končala s sklepom, da majo v Slovenshoj ljudskoj stranki prostor i iste pravice kak monarhisti tak tüdi republikanci. Glavno je autonomsija, samostojnost Slovenije v meaj naše države; samovlada, svoboda slovenskoga ljudstva nam je poglavitno! Ka nam pomaga republika na priliko pod Pašičom ali Pribičevićom kak predsednikom, če pa slovenske autonomije nega!

Pred 14 dnevi je naš voditeo dr. Korošec na shodi zavüpnikov v Ljubljani povedao to-le: „Radiči se ne vidi, da naša stranka ni republikanska. Vidi se pa, da Radič, če govori, ne pozna niti programatičnoga stališča naše stranke, niti djanskoga razpoloženja v njoj. Zadnji dogodki so tak vplivali kak na druge, tak tüdi na naše pristaše, da lahko povemo, da je med nami več i bole istinskoga i resnoga republikanstva kak ga je bilo zadnji čas v Radičovoj stranki, gde so, bi pravili, z rokava stresali monarhistične izjave. — Mi smo vsigdar bili resni i dosledni politiki i smo pravili, da nam je prvo: samostojnost Slovenije v jugoslovanskoj državi i da pomenita centralizem i hegemonija, če tüdi bota v republikanskoj ali monarhističnoj posodi, smrt za našo slovensko individualnost (posebnost).“

„Če je teda v naših vrstaj,“ — je pravo dr. Korošec, — tak visoko naraslo število republikancov, potom ide to na račun tistih, od šterih bi se moglo pričaküvati to najmenje. Ravno minoli dogodki so sami, autonomistično, z nezdržnov silov agiterali za republikanstvo... I če se bo na te način, kak se je začnalo, nadelüvalo, potom slövesno izjavlamo: Narodna vola mora biti v našoj državi prvi najvišji gospod. Narodnoj voli ne sme nihče zastavlati slo-

bodne poti. I če se njoj zastavlja, potom smo enodüšne vole, da tüdi za to v zvezi s svojimi političnimi prijateli med Srbi i Hrvati najdemo po mirnoj, zakonitoj i ustavnoj poti potrebno zdravilo. Za nas vala: Državni i narodni hasek nad vse! Žmetne i pögubne morajo biti razmere, če mi tak govorimo, ki smo doma i po sveti znani kak mirna, resna, konstruktivna, istinsko državotvorna stranka. I če naša stranka tak govori, potom vsakši zna, da bo rečam sledilo tüdi djanje, da bo šla brez pogleda na ievo i pravo za svojim cilom!“

Primerjajte te reči voditela Slovenske ljudske stranke z Radičovov meglenov republikov, štero je pred dvema mesecöma spremeno v monarhijo — pa sodite i svojo sodbo povejte še drugim!

NEDELA.

III. v adv. Evang. sv. Janoša I. 19—28. On je, ki pride za menov, ki je bio pred menov.

Sv. Janoš je tak pravo prle, kak je Jezuš pokazao svoje božanstvo. Kak pa pravimo mi? Ali spoznamo Jezüša za takšega, kak ga je spoznao tisti, ki se je imenüvao glas kričočega v püščavi i je pripravlao pot Gospodovo, mehčao človeška srca, da bi spoznala tistoga, ki pride. a je bio že od začetka?

Zdjaj se glasi novi evangelij. Oznanja se resnica tmice, ki šče pregnati svetlobo krščanstva i pogreznosti svet v morje nevere. Vstajajo krivi preröki, ki pravijo, da Boga ni, ki tajijo Kristüša i postavljajo nove bogove i tem prižigajo dišeča kadila. Sovražen böj vodijo proti njemi. Toda on, ki je gospodar vsega, se njim smije i jih včasi opominja na svojo mogočnost i na njüvo slabost. Pride čas, gda se pokaže v vsöj svojoj moči, v vsem svojem sijaji i pride delit pravico. Te bodo njegovi sovražniki trepetali, ar jih premaga i pošle na kraj, gde ga tüdi te ne bodo mogli gledati, če tüdi bi ga radi. Tam pa bö jok i škripanje z zobmi.

Domača politika.

Vlada popravlja. Naše stranke list „Slovenec“, je po vladinoj zapovedi mogo popraviti, ka je pisao od vlade. A svoje trditve je pali ponovo, ar so odredbe Pribičevićove pokazale, ka je istino pisao. Brez vsega zroka so vpokojili štiri vceučeliške profesore v Zagrebi, brez vsega zroka teliko dobrih vučitelov premestili ali vpokojili v Sloveniji, brez vsega zroka z hüdobijov, ki v nebo kriči, prepovedali dijakom v Marijinih družbah častiti Bl. D. Marijo ali pošteno živeti v drugih krščanskih družtvah, kak je i Orel, z hüdobijov so vmorili v Obiličevom Seli podpredsednika Davidovičove stranke itd. itd. — Pa bi mi še popravljali te pestvije?! Toga se ne včakajo gospodje demokratje.

Zaprta je vlada, najmre njena oblast v Rogatici tajnika proti vladne muslimanske stranke Čapliča. Včino je pa tö krčmar iz Prače, koga je vlada, ar je njeni pristaš, imenüvala za okrajnoga glavara. Dr. Spaho se je zavolo te krivice pritožo na samoga krälja. — Tüdi v Rumi je zaprtihveč uglednih možov iz protivladnih strank.

Z krvjov škropi režim. Režim je francözka reč i pömeni vladanje, zdjaj vladanje Pašič-Pribičevićovoga. Ar je Pribičević iz slüžbe vrgo vseučeliške profesore, ki so svetoznani, v Zagrebi i Belgradi je dijaštvo z dovolenjom ravnatela glas zdignolo za svoje profesore tak v Belgradi kak Zagrebi i Ljubljani. Pa zgodilo se je to, ka so te merne dijake v Ljubljani nabili Žerjavovi Orjunci, v Zagrebi je raztirali i preganjali policisti, v Belgradi pa orožniki so jih 30 lahko, tri teško, ednoga pa smrtno nevarno ranili. — Iz Bitolja pa javljajo, da je policija z bombami i revolveri razgnala shod protivladne stranke. — Pač krv na vse kraje, od teh žalostnih dohodkov pišejo belgradski listi: „Vse se pozablja, ali krv nigdar.“ — Dijaki na vseučeliščih par dni neso šli na predavanja, štrajkali so.

RAZPIS.

„Vodna zadruga“ v Dolnji Lendavi razpisuje v nedeljo, dne 21. decembra 1924 ob 10 uri v svojih lokalih v D. Lendavi hiš. št. 51.

ustno javno ofertalno licitacijo

za izkop potoka Lendave in napravo obojestranskih nasipov v Renkovcih in bližini pod sledečimi bistvenimi pogoji:

Izkop bo znašal okoli 3000 m zemlje in gramoza in so proračunani stroški najvišje s 30.000 Din.

Začasna kavcija Din. 1500 se mora položiti bodisi v gotovini ali pa v državnih vrednostnih papirjih odnosno vrednostnih papirjih, ki kotirajo na borzi pri blagajniku Vodne zadruge (Dolnje lendavska hranilnica) najpozneje dö 10 ure 21. decembra 1924.

Predmetno delo bo izročeno najugodnejšemu ponudniku in se ima isto začeti s 1. januarjem 1925 in biti končano do 15. marca 1925.

Vsa pojasnila in pogoji se dobe v lokali Vodne zadruge v dneh 14, 16, 19 in 21. dec. od 10—12 ure dopoldne.

Dolnja Lendava, dne 6. decembra 1924.

Dr. Janko Leskovec,
č. ministerski komisar.

Prekmurci v Chicagi i okolici!

Drüštvo Sv. Križ vam priredi januara 4. v nedelö šaljivi zabavni večer, šteri se vrši vu narodnoj Halli 1804. St. Racine Ave Chicago. Ill. — Mladina bo v razne narodne forme oblečena, kak maškareti. Maškareti dobijo premijo od 10, 5 i 2.50 dolarov. Te večer bo drüštvo tüdi vüšpilalo novi Ford automobil, za šteroga se karte že tržijo. Veselja bo dosta pa bude vse pošteno. Za jesti i vse fele hladilne pijače bo preskrbljeno. Nova prekmurska slovenska banda g. Martina Radoha nam bo lepe domače pesmi igrala. Pridite vsi Prekmurci!

Odbor Drüštva Sv. Križ.

Oda se gostilna

pri kolodvoru v Dolnji Lendavi z dvema velikima sobama za goste, 1 obednico, 2 kuhinjama, 1 kamro, 3 sobami, 3 spalnicamj, 2 betonskima kletima, z velikim vrtom za poletno zabavo, kugliščem, s stranskimi poslopji: 2 štali shramba za vozove, svinjaki, pralnica, shramba za vozove gostov, veliki vrt v obsegu 2 plugov — 1 ledilnica in 8 plugov zemlje ter 2 plugoma zemlje spadajoče k gostilni. — Gostilna se proda z vsem inventarjem. — Poleg tega 7½ plugov vinograda (goric) z zidano pivnico, prešo, za 230 hl betonske posode, 160 hl vina in za 150 hl sodov (lagvov) — s pašnimi pravicami. Proda se skupaj ali tüdi posamič. Vinograd tüdi po plugih. — Kupci se naj zglasijo pri JANEZU RITUPER, gostilničarju pri kolodvoru v Dolnji Lendavi.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

KUPEJE dolare in druge valute po najvišjem dnevnem tečaju DAJE obrtne in trgovske kredite pod zelo ugodnimi pogoji

Interurban
telefon štev. 2.

OBRESTUJE

vloge na tekoči račun in hranilne knjižice pod najugodnejšimi pogoji.

Račun ček. urad
Ljubljana št. 12726.